

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/110/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319200291
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8319200291.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaný v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Marek Czompoly s.r.o., Ventúrska 16, 811 01 Bratislava proti žalovanému: X. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. U. XXXX/XX, XXX XX N., o zaplatenie sumy 14.072,76 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 12Csp/10/2019-67 zo dňa 11.07.2019 takto

r o z h o d o l :

Potvrdzuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o zamietnutí žaloby čo do zaplatenia sumy 12.386,81 eur s prísl. a súvisiacim výrokom o trovách konania.

Stranám sporu nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu a vyslovil, že žalovanému vo vzťahu k žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca, ktorú doručil 23.01.2019, domáhal zaviazať žalovaného zaplatiť mu sumu 14.072,76 eur s príslušenstvom a žiadal priznať náhradu trov konania. Nárok odôvodňoval od Zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej 07.10.2012 medzi spoločnosťou CETELEM Slovensko, a.s., s ktorou bol dňa 30.06.2016 žalobca zliúčený, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 15.000 eur, ktorý sa zaviazal splatiť v mesačných splátkach po 267,73 eur v počte 120 splátok. Z dôvodu nezaplatenia splátok došlo k mimoriadnej splatnosti úveru listom zo dňa 10.02.2016. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a citujúc ust. § 1 ods. 2, 8; § 9 ods. 1, 2; § 11 ods. 1 zákona NR SR č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch; § 3 ods. 3 z. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa; § 52 ods. 1 - 4; § 53 ods. 1 - 3, 5, 9; § 54 ods. 1, 2; § 54a; § 100; § 101; § 103; § 559 ods. 1 a 2; § 565; § 657 Občianskeho zákonníka zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 07.10.2012 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú posudzoval v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. a ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalovaný ako dlžník sa dostal do omeškania so zaplatením splátky ku dňu 15.08.2015. Listom zo dňa 21.01.2016 pôvodný veriteľ vyzval žalovaného na zaplatenie dlžných splátok a upovedomil ho, že ak dlžnú sumu neuhradí do 3 dní od doručenia výzvy, pristúpi k zosplateniu úveru. Z dôvodu neplnenia záväzkov žalovaného následne pôvodný veriteľ ku dňu 10.02.2016 vyhlásil splatnosť celého úveru. Ku dňu vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru bol žalovaný preukázateľne po dobu dlhšiu ako 3 mesiace v omeškaní s uvedenou splátkou t.j. splátkou splatnou ku dňu 15.08.2015.

3. Prvoinštančný súd poukázal na § 565, § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s prihliadnutím na dohodu o možnosti splatenia celého dlhu, obsiahnutú v odseku 12.4 zmluvných podmienok s poukazom na § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého plynie trojročná premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa však pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Účelom ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka je zabrániť tomu, aby veriteľ mohol otáľať s využitím práva podľa § 565 OZ pri omeškaní dlžníka, resp. motivovať veriteľa k čo najskoršiemu vymáhaniu svojej pohľadávky. Preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva (čo neznamena, že ide o okamih, kedy ho prvýkrát mohol využiť). V spotrebiteľských vzťahoch navyše § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje uplatniť právo podľa § 565 OZ až po trojmesačnom omeškaní. V tejto časti musí byť toto ustanovenie lex specialis k § 565 druhej vete Občianskeho zákonníka, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak totiž pri pôžičke splácanej mesačnými splátkami musí uplynúť trojmesačné omeškanie s niektorou splátkou, za ten čas sa stanú splatné najmenej dve ďalšie splátky. V takom prípade by veriteľ z takejto spotrebiteľskej zmluvy nikdy nemohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka. To je však v rozpore s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorý jasne hovorí, že toto právo uplatniť môže (avšak len za tam uvedených podmienok). Teda v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom boli zročné ďalšie splátky. To však nemá vplyv na plynutie premlčania. V prípade spotrebiteľských zmlúv platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada, nie od okamihu predčasného splatenia. Keďže § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje predčasné splatenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka tou splátkou, „pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh“ v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka. Preto od jej zročnosti (a nie až uplynutím troch mesiacov, resp. zosplatnením) plynie premlčacia doba v zmysle tohto ustanovenia.

4. V ďalšom súd prvej inštancie poukázal na novelu Občianskeho zákonníka, účinnú od 05.12.2018, kedy nadobudol účinnosť § 54a podľa ktorého súd ex offio prihliada na premlčanie pri spotrebiteľských zmluvách, nakoľko premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť. Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Na základe ustanovenia § 54a OZ súd ex offio prihliadal na premlčanie uplatneného nároku a dospel k záveru, že žalobcom uplatnený nárok je v celom rozsahu premlčaný.

5. V predmetnej veci súd prvej inštancie, a to z ustanovenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zistil, že splátky sú splatné 15. dňa v mesiaci. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že pôvodný veriteľ celý dlh zosplatnil pre viac ako trojmesačné omeškania s úhradou splátky splatnej dňa 15.08.2015. Pôvodný veriteľ toto právo využil, a to v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď predtým žalovaného na túto možnosť upozornil. V zmysle už citovaného § 103 Občianskeho zákonníka plynie premlčacia doba celého zosplatneného dlhu nie od okamihu doručenia oznámenia alebo výzvy veriteľa na jeho splatenie, ale od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie. Ak teda v prerokovanej veci išlo o splátku splatnú 15.08.2015, začala týmto dňom plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovaného. Trojročná premlčacia doba zosplatneného zvyšku dlhu tak uplynula najneskôr 15.08.2018. Nárok na úroky z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku pritom podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný. Žalobca v danom spore podal žalobu až dňa 23.01.2019, teda v tom čase bol už jeho nárok nepochybne premlčaný. Preto prvoinštančný súd žalobu zamietol. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorých úspešnému žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania, no žiadne trovy mu nevznikli, preto mu náhradu trov konania nepriznal.

6. Proti uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca, a to v rozsahu čo sa týka zaplatenia sumy 12.386,81 eur s príslušenstvom. S poukazom na § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní zotrval na svojich tvrdeniach o uzavretí Zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 07.10.2012 a poskytnutí ho žalovanému vo výške 15.000 eur. Dohodnuté bolo aj poistenie za sumu 4,52 eur mesačne. Žalovaný

zatiaľ uhradil na dlžnej sume iba 8.931,80 eur. Pre nesplnenie dohodnutých splátok zo strany žalovaného CETELEM vyhlásil dňa 04.02.2016 mimoriadnu splatnosť úveru. Dlh predstavoval výšku 14.072,46 eur, pozostávajúcu z úverovej istiny vo výške 13.518,04 eur, z titulu dlžných úrokov z úveru vo výške 510,70 eur a z titulu dlžného poistného vo výške 44,02 eur. Žalobca sa okrem toho domáhal aj zaplataenia úrokov z dlžnej úverovej istiny vo výške 15,89 % ročne zo sumy 13.518,04 eur od 05.02.2016 do zaplataenia a úrokov z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 14.072,76 eur od 05.02.2016 do zaplataenia. Vyslovil svoj nesúhlas so záverom súdu prvej inštancie o premlčaní nároku v celom rozsahu podľa § 565 a § 53 ods. 9 OZ. Citoval ustanovenia § 101, § 103, § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s tým, že sa nemôže stotožniť s názorom súdu, že premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva veriteľa podľa § 565 OZ, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva. Premlčacia doba na zaplataenie dlhu by podľa takého názoru mala začať plynúť skôr, ako reálne dôjde k zosplataeniu dlhu, t.j. odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatený. Občiansky zákonník, najmä v Hlave 8 prvej časti určujúcej dĺžku premlčacej doby neurčuje, aby veriteľ, ktorého dlžník je spotrebiteľom, by mal byť akokoľvek ukrátený o svoje právo na uplataenie pohľadávky v zákonom priznanej všeobecnej trojročnej premlčacej dobe. Zosplataenie dlhu vyplýva z ustanovenia § 565 OZ a nejde o povinnosť veriteľa. Ani z ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka nevyplýva obmedzenie veriteľa týkajúce sa premlčacej doby, keďže až po uplynutí 3 mesiacov s omeškáním splatnej splátky môže svoje právo na zosplataenie využiť. Do momentu predčasného zosplataenia dlhu (04.02.2016) sa jednotlivé mesačné splátky premlčávajú samostatne (august 2015 až január 2016) a až ku dňu 04.02.2016 sa mohli stať splatnými zvyšné splátky splatné k 15.02.2016 až 15.10.2022. Poukázal v tejto súvislosti na rozsudky Krajského súdu v Nitre a v Bratislave, ktorých spisové značky konkretizoval. Žalobca vyhlásil dňa 04.02.2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Nasledujúci deň, t.j. 05.02.2016 žalobca mohol svoje právo vykonať prvý raz. Návrh na súd bol podaný 21.01.2019, t.j. v zmysle ust. § 101 OZ v zákonom určenej trojročnej premlčacej dobe, minimálne v rozsahu splátok zosplatených k 04.02.2016. Preto mal súd žalobcovi priznať nárok minimálne v rozsahu 12.386,81 eur s príslušenstvom, predstavujúci splátky splatné po mimoriadnom zosplataení úveru. Navrhol preto rozsudok zrušiť v napadnutej časti a vrátiť vec na ďalšie konanie s tým, že si uplatal aj náhradu trov odvolacieho konania na súdnom poplatku vo výške 743 eur a na trovách právneho zastúpenia vo výške 356,33 eur.

7. K odvolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd prejedná vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať, nemusí byť pritom daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp zn. II. ÚS/78/05).

10. Odvolací súd sa plne stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu, t.j. čo do zamietnutia žaloby o zaplataenie sumy 12.386,81 eur s príslušenstvom, preto v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP sa obmedzuje na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a len na doplnenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvádza nasledovné.

11. Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 OZ).

12. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 07.10.2012 ako zmluvu spotrebiteľskú. Správne vyhodnotil premlčanie žiadanej sumy 12.386,81 eur s prísl. Z vykonaného dokazovania je možné usúdiť, že dôvodom vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru

bolo neuhradenie splátky splatnej 15.08.2015. Ak teda dôvodom na vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru bola neuhradená splátka splatná 15.08.2015, bolo namieste premičanie počítat' od neuhradenia uvedenej splátky tak, ako to ustálil prvoinštančný súd.

13. Preto odvolací súd uvádza, že v prípade, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným - splatným celý dlh, stanovuje Občiansky zákonník v § 103, druhá veta, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premičacej doby zosplatneného dlhu. V zmysle uvedeného, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premičacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premičacia doba na zaplataenie takéhoto zosplatneného dlhu sa teda začína skôr, ako dôjde k zosplatneniu dlhu, teda začína plynúť dodatočne už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatnený. Je pre správne posúdenie začatia plynutia premičacej doby nevyhnutné zistiť, pre ktorú nezaplataenú splátku veriteľ platne vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru, lebo od splatnosti tejto splátky začína plynúť premičacia doba práva na zaplataenie celého zosplatneného dlhu. Obdobný právny názor vyplýva aj z rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 5Co/16/2018 zo dňa 09.05.2018, ako aj zo zjednocujúceho stanoviska Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 11.11.2015.

14. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštanacie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie náležite aj odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia konajúceho súdu prvej inštanacie v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP a v podrobnostiach naň poukazuje.

15. Keďže žalobca v odvolaní namietal aj nesprávne právne posúdenie veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny, t.j. náležitý právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. O nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštanacie v predmetnom konaní však nejde. Súd prvej inštanacie správne aplikoval príslušné právne predpisy na zistený skutkový stav.

16. K odvolacím dôvodom žalobcu je nutné uviesť, že jeho výklad začatia plynutia premičacej doby v predmetnom prípade nie je možné akceptovať. Ak by to tak bolo, veritelia by mohli svojim oprávnením zosplataeniť úver umelo predlžovať trojročnú premičaciu lehotu v prípade, ak by svoje právo na zosplataenie úveru nevyužili už pri prvej možnosti omeškania veriteľa so splátkou po dobu zákonom stanovenú, ale mohli by toto svoje právo využiť po uplynutí podstatne dlhšieho času, čím by tak došlo k neoprávnenému predlžovaniu premičacej doby. Citovaný zákon v ust. § 103 druhá veta OZ jednoznačne stanovuje, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premičacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Tvrdenie odvolateľa, že žiadne ustanovenie OZ nedáva možnosť výkladu začatia plynutia premičacej doby tak, ako to vyhodnotil súd prvej inštanacie, je preto nesprávne.

17. Odvolací súd ešte dodáva, že Ústavný súd Slovenskej republiky v zhode s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva stabilne judikuje, že povinnosť súdu odôvodniť svoje rozhodnutie neznamená automaticky povinnosť poskytnúť podrobnú odpoveď na každý nastolený argument. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (napr. sp. zn. II.ÚS/44/03, III.ÚS/209/04, I.ÚS/117/05, III.ÚS/191/2013). Rozsah povinností odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzované s ohľadom na okolnosti každého prípadu (viď uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/163/2015 zo dňa 17.04.2016). Odvolací súd tak dospel k záveru, že v danom prípade súd prvej inštanacie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanovisko žalobcu k prejednávanej veci (žalovaný bol v konaní nečinný), výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré primerane vysvetlil. Z hľadiska logiky a argumentačnej súdržnosti nebolo možné odôvodneniu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštanacie vytknúť nedostatky. Do práva na

spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS/252/04) a rovnako neznamená ani to, aby strana sporu bola pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkou a právnymi názormi (viď rozhodnutie ÚS SR sp. zn. I.ÚS/50/04).

18. Keďže odvolanie bolo podané iba čo do zamietnutia žaloby o zaplatenie sumy 12.386,81 eur s príslušenstvom, predmetom odvolacieho prieskumu bol rozsudok iba v uvedenej časti, a preto rozsudok o zaplatenie sumy 1.685,95 eur s príslušenstvom (14.072,76 eur - 12.386,81 eur), v ktorej časti bola žaloba zamietnutá, s poukazom na ust. § 367 ods. 2 CSP sa stal právoplatným.

19. Odvolací súd preto rozhodnutie súdu prvej inštancie v jeho napadnutom rozsahu, t.j. čo do zaplatenia sumy 12.386,81 eur s príslušenstvom ako vecne správne postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil, a to aj čo sa týka správneho výroku o trovách konania.

20. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalovanému nebola priznaná náhrada trov konania proti neúspešnému žalobcovi. V odvolacom konaní totiž žalovanému žiadne trovy nevznikli, ani si ich neuplatnil, ani z obsahu spisu nevyplývajú.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).